

danske Fideikommiss er i tyske Hænder? Jeg troede ikke, at det kunde misforståas, men jeg har naturligvis begaaet den Fejl at sige, at en Del danske Godsejere levede i Tyskland, min Tanke var denne, at en Del af de smukkeste danske Ejendomme ere i Hænderne paa tyske Undersaatter, og jeg burde ikke have sagt tyske, men udenlandske, thi der er saa vidt jeg ved ogsaa nogle paa svensk Haand. Men jeg forstaar ikke det ærede Medlems heftige Udslag af Patriotisme, naar han ikke her kan følge mig, thi i det mindste for mig er det i høj Grad sørgeligt at tænke paa, at nogle af vort Lands største og smukkeste Ejendomme, adelige Fideikommissgodser, ere i Hænderne paa Folk, der tilhøre en fremmed Nation og ikke en Gang bo her i Landet. Vi have endogsaa haft det Tilfælde — om vi have det endnu, ved jeg ikke — at en dansk Lensgreve har været Medlem af et tysk Herrehus, skønt Lenets Oprindelse forpligter dets Indehaver til at gøre den danske Konge Følge i Krigstid. Det er et ejendommeligt Forhold, at en saadan Mand maa sværge Troskabsed til en fremmed Monark. For mig er det, som sagt, i højeste Grad sørgeligt, at en saa betydelig Del af vore smukkeste Godser ere i Hænderne paa Udlændinge. At deri skulde ligge nogen Beskyldning for Tyskhed hos den danske Adel, som bor her og har Besiddelser her og deltager i vort nationale Liv, kan jeg ikke indse, og det er altsaa usandt, naar det ærede Medlem siger, at jeg har fremsat en saadan Paastand.

Men den ærede Rigsdagsmand havde jo en let Sejr over mig og vandt med Lethed sine Meningsfællers høje Bifald ved saaledes at bekæmpe en Paastand, jeg aldrig har fremsat. Han benyttede Lejligheden til at fremdrage endogsaa mit eget og nogle andre Navne og slaa sig til Ridder derpaa. Han vandt et let Bifald derved. Mig kan det ikke genere, men jeg maa dog gøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at han gennem den Spot, han derved benyttede, egentlig talt gav mig Oprejsning for selve Spotten. Det kan jo dog ikke nægtes, at hans sejrrige Kamp over for min formentlig fremsatte Paastand og hans Spot vandt stærkt Bifald hos hans Meningsfæller; og den er jo meddelt omkring i den ham venligt sindede Presse, og denne Presse bliver jo læst paa rette Steder. Der bliver det altsaa læst, hvorledes han har nedslaaet de Angreb, der fra min Side skulde være blevne rettede mod Kongens Ret, og de Paastande, jeg

aldrig har fremsat, men som han har tillagt mig. Dette altsaa, læses som noget virkelig passeret, medens han ikke kan være blind for, at det, jeg virkelig har sagt, ikke kommer frem, det læses ikke paa de samme Steder. Derigennem vil han selv saaledes have ført Bevis for, at det i al Almindelighed under slige Tilfælde i alt Fald er vanskeligt for Konger at faa Sandheden at vide.

Den ærede Trafikminister udtalte sig besvarende over for mig og enkelte andre Rigsdagsmænd i Anledning af nogle Besværinger, vi havde fremført over Toggangen i Aalborg Amt. Vore Besværinger ere fremkaldte derved, at et Eksprestog, som hidtil standsede ved Skørping, er strøget af Toglanen. Den ærede Minister erklærede, at saaledes maatte det være, og udviklede dette nærmere. Jeg skal dog gøre den ærede Minister opmærksom paa, at det uden nogen egentlig Nødvendighed at stryge et Tog, som en Egn har nydt godt af, er en temmelig vilkaarlig Maade at behandle Befolkningen paa. Det er maa-ske et Udslag af det Hverv, Ministeriet har paataget sig, nemlig at værne Administrationen. Naturligvis skal jeg indrømme, at der for en Mand, der besidder Magt dertil, kan være en vis indre Tilfredsstillelse ved at føle sin Magtfuldkommenhed og Myndighed, derved at han uden Hensyn til berettigede Ønsker, uden Hensyn til, hvad der er billigt og ret, kan tilintetgøre, hvad der tidligere er tilstaaet Befolkningen; men om det just er den rette Maade at værne Agtelsen for Administrationen paa, er dog et andet Spørgsmaal.

Og naar den ærede Minister siger, at det er i Kraft af hans Vilje, Forandringen paa Togplanen er foregaaet, saa tror jeg, han tager fejl. Jeg tror, han overvurderer sine Evner. Der er andre Ministre før ham, der have ment, at de havde en Vilje paa dette Omraade, men jeg tror, det er gaaet ham ligesom dem, at hans Vilje er bleven ledet af andre. Men netop fordi jeg tror dette, tror jeg heller ikke, at der, saa længe han sidder paa den Plads, hvor han sidder, er Udsigt til en Forbedring i disse Forhold, idet han vilde være ude af Stand til at

Rettelser.

Sp. 267, L. 4 f. o.: „Meunier“, læs: „Menier“.
— — L. 16 f. o.: „dernede“, læs: „derude“.